AMSTERDAMS WEEKBLAD

DUBBEL NUMMER

ZAT 23 DEC. NUMMER 28-29 50 ct

"we zijn het aan onze herenhuizen verplicht"

Donderdagavond 14 december werd in Krasnapolsky het jaarlijkse diner van het Amsterdamse havengilde gehouden met 300 genodigden,van dr.R.Hoegen (onder meer voorziter van Heemschut)-zie verder A.W.nr.26- en H.M.van Bruggen(burgemeester van Haarlemmerliede ,Ruigoord en Spaarnwoude,zie A.W.no.24,25 en 26)tot W.Thomas (Mobil Oil) en I.Abiskusno(consul generaal van de Republiek Indonesië),plus natuurlijk alle havenbaronnen van zowel R'dam als Amsterdam.

Na de toast op H.M.de Koningin,de Florida cocktail en de Gebraden ossehaas kwam ing.N. Snijders aan het woord(voorzitter Amsterdam Promotion en in zijn spaarzame vrije tijd, als gevolg van de vele andere bijbanen,ook nog aktief in de zeeverkennerij.)

Hij hield een pleidooi voor hetlichten van het koopvaardijschip van de Oost-Indische Compagnie "De Amsterdam",dat 223 jaar geleden bij het Engelse plaatsje Hasting na schipbreuk in het drijfzand verdween.Dit om er ter gelegenheid van het 700-jarig bestaan van de stad Amsterdam in 1975 een museum van te maken:"De kosten zijn misschien wel wat hoog,maar als we met z'n allen zoals we hier zitten ƒ3000 op tafel leggen, dan zijn we er al;dat moet toch zo gebeurd zijn",zei Snijders en vervolgde:"Als deze schepen er niet geweest waren,dan stonden die prachtige grachtenhuizen er niet; we zijn het gewoon aan onze herenhuizen verplicht het schip "De Amsterdam" hierheen te halen.

De direkteur van de A.D.M.: ing.D.Boterenbrood voegde er nog aan toe,met ouderwetse Hollandse koopmansgeest,dat o.a.in Zweden is gebleken, dat een dergelijk museumschip binnen enkele jaren rendabel is te maken.

Op deze avond,die afgesloten werd met een fakkeloptocht

The size: 25 x 31½ inches; or 63½ x 80 centimetres

BUY A POSTER, SAVE THE SHIP!

door een groep zeeverkenners in de hiervoor verduisterde dinerzaal en met kirsch geflambeerde kersen,vertelde dr. Hoegen nog over de Heemschut-aktiviteiten in onze vroegere Oost Indische Kolonie,met name op Java,waar Hollandse koopmanshuizen en forten in hun oude glorie hersteld gaan worden.

De dag daarop zegt ex-duikbootkapitein en ex-minister-president De Jong dat "wij slechtzorgen voor onze historische zeilschepen";

Hij deed dit tijdens een public relation bijeenkomst van de Shell in 's Lands Zeemaga-

zijn aan het Kattenburgerplein. waar het nieuwe scheepvaart-museum gevestigd zal worden. De Jong noemde Nederland "een achtergebleven gebied", wat betreft het conserveren van dergelijke zeilschepen. En daar heeft hij uit oogpunt van promotion gelijk in, want de in stukjes gezaagde schepen, die P.W. onder de metro-caissons uitgraaft zijn weinig interessant als toeristische attraktie.
Maar gelukkig wordter aan alle kanten gewerkt om deze achterstand in te halen. Zo heeft ook het huis aan huis verspreide advertentieblad Journaal 2000 bredere lagen van de Amsterdamse bevolking opgeroepen 'over de brug te komen' om de "Amsterdam" te redden. Dit advertentieblad is een publikatie van de uitgeverij Media 2000, die dezelfde 'redt het schip' aktie ook op internationale schaal voert. Zo staat in het eveneens door Media 2000 uitgegeven engelstalig blad Holland Herald (zie A.W.26) een advertentie voor het "REDT HET SCHIP FONDS", waarin vermeld wordt, dat voor 3 dollar een veelkleurige affiesje van "De Amsterdam" geschilderd door de kunstenaar Jan Poortman te krijgen is en dat dit geld ten goede zal komen aan het fonds.

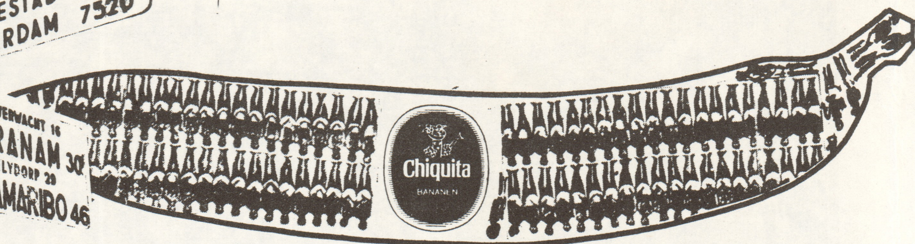
Eveneens wordt in de advertentie vermeld, dat de Holland Herald om de bal aan het rollen te brengen al een bedrag van 2500 dollar in het fonds gestort heeft.
Gedachtig aan het ook al in de 17e eeuw bekende gezegde over de handelswoede van de nederlandse koopman, dat die zelfs met de hel zou willen handeldrijven, als zijn schip door de hitte maar niet in de brand zou vliegen, eindigt de advertentie met de oproep: "Denk eraan, het enige dat nodig is om dit belangrijke stuk historie terug te brengen zijn: Kontanten !

SURINAMISERING VAN DE AMSTERDAMSE POLITIE

Na de bestudering van de vietnamisering van van het zuid-vietnamese leger heeft burgermeester Samkalden na overleg met de gevolmachtigd minister Polanen en hoofd commissaris De Jong besloten het zelfde principe ook in Amsterdam toe te passen. Anders als bij onlusten in de West, waarbij eenvoudigweg een kontigent Nederlandse mariniers even overgevlogen wordt (Willemsstad 1969), is het Amsterdamse streven tot een hechte integratie van Surinaamse agenten in het korps hier ter stede te komen. Bij onlusten in bijvoorbeeld het Nabije Oosten (Bijlmer) kunnen deze geintegreerden dan de harde klappen opvangen, het uitdelen ervan blijft natuurlijk in handen van de nog steeds niet geamsterdammiseerde bijstand van de marechaussee, die hier nu al 6 jaar gedetacheerd is.

"Mamma, 'k heb honger!"

Verleden week maandag sprak minister van Agt voor zijn vertrek naar Suriname over"het indammen van de trek van Surinamers naar Nederland";hij suggereerde,dat het op dit moment wel eens voordeliger voor Nederland zou kunnen zijn om het Koninkrijks-statuut af te schaffen,met andere woorden een papieren onafhankelijkheid voor Suriname af te kondigen,om zodoende Surinamers "aan visumbepalingen te kunnen onderwerpen."

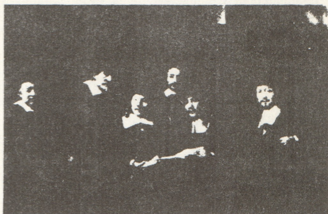
Dat bij een dergelijke papieren onafhankelijkheid de sleutelposities van het Nederlandse,de rest van het EEG en Amerikaanse bedrijfsleven onveranderd blijven wordt nog eens goed duidelijk uit het eerder aangehaalde tijdschrift voor bedrijfsleven:de'Holland Herald.' In het novembernummer van dit blad wordt Suriname letterlijk te koop aangeboden.
Het begint heel onsschuldig met de voorplaat,waarop twee zeldzame vogels staan met een verhaaltje binnen in het blad van een Nederlandse ecoloog,Johan Schulz,die waarschuwt dat"sommige diersoorten in Suriname dreigen te verdwijnen nog voordat ze ontdekt zijn."
Deze ecoloog(iemand die op het miljeu promoveert)ijvert voor het opsluiten van de natuur in nationale parken.
Verderop in het blad staan vrolijke verhalen,zoals over managing-director Jaap Roogeband op inspektiereis door een Bruijnzeel-concessie van ruim 5 miljoen km2 in Oost-Suriname,waar kleine gele traktors,zogen."tree-dozers", genoemd worden,rusteloos hun weg zoeken in de wirwar van het oerwoud:"De eerste stap naar de schepping van een produkt van menselijk vernuft,dat zijn weg zal vinden ergens naar een huis in het wereldwijde exportgebied van Bruynzeel".
Onderwijl bestaat Paramaribo, waar 80% van de bevolking woont, voor het grootste gedeelte uit krottenwijken en is er voor de 30.000 bosnegers die door de aanleg van het Brokopondoplan-stuwmeer van hun gebied verdreven zijn, op de plaatsen waar ze naartoe "getransmigreerd" zijn geen behoorlijk hout meer te vinden om hutten te bouwen.

bruynzeel

Bruynzeel heeft alles al weggekapt en draagt daarbij ook slecht zorg voor de verplichte heraanplant.
"Bruynzeel heeft veel aan Suriname te danken en vice versa. We zijn erg gelukkig met elkaar", is de advertentie tekst op de laatste bladzijde onder een kleurenfoto van vette hollandse koeien in een sappige groene wei.

In een andere advertentie doet de N.V. Billiton trots kond van een nieuwe graafmachine voor de winning van bauxiet (gebouwd in Nederland), inplaats van de gebruikelijke 20 meter (als modder aangeduide natuur), kan dit reuze apparaat wel 30 meter diep wegscheppen.De advertentie besluit met wat mooie woorden over werkgelegenheid, terwijl als ge-

volg van de toenemende mechanisering en automatisering bij dit produktieproces, de wergelegenheid teruggelopen is en ook het grootste deel van de eigenlijke alluminium produktie buiten het

De Staalmeesters (Rembrandt)

De Aluminiummeesters (Suralco)

land plaats vindt(Péchiné Zeeland, Billiton Hoogovens Delfzijl). De oude Vliegende Hollander mentaliteit duikt weer op in de slagzin van de hier ten lande als weideopspuiter en plaszuiger bekend staande firma Bos&Kalis: "Waar het ook is. Wat het ook is. Wij doen het"..................

In de middenpagina adverteert de surinaamse regering zelf onder de kop "Avontuur Of Zakelijke Onderneming".Op de kleurige fotoos boven deze kop staan aan de ene kant gedeeltelijk geklede indianen met vaag op de achtergrond een traktor (voor de toeristen: "opwindende riviertochten door het oerwoud") aan de andere kant het beeld van een tiental reusachtige bulldozers die een brede sleuf door het oerwoud graven (voor de zakenman: "als u hier voor zaken komt zullen wij ervoor zorgen dat die onderneming de meoite waard is ook")

Meerdere firma's verwijzen in de Holland Herald met trots naar hun koloniale verleden, zoals de Vervuurts Bank N.V.: "een

MINI.

oude vertrouwde naam in Suriname" en de oorspronkelijk duitse firma Kersten&Co : "In 1768 begonnen we MINI. Nu zijn we werkelijk MAXI". Tijdens de september staking in 1971 ontsloeg dit bedrijf (bekend als handelsfirma van de Evangelische Broeder Gemeente te Zeist) op staande voet 96 stakende arbeiders. Eeen demonstratie als gevolg hiervan in de binnenstad van Paramaribo werd door de politie uit elkaar geslagen.

MAXI.

Om de publikatie niet al te ééncijdig te maken is ook anderhalve pagina uitgetrokken voor een levensbeschrijving van de nationalistische dichter Dobru.In één kort zinnetje wordt melding gemaakt van het feit dat hij voor "straatprotesten" verscheidene malen achter de tralies belandde, maar vergoeilijkt de public-relation schrijver aan het eind: "Alhoewel zijn politieke ideën in enkele van zijn gedichten naar buiten treden, tonen zijn verzen toch een alles omvattende liefde voor Suriname en haar volk".

Even verder in dit Holland Herald nummer is nogmaals sprake van liefde als een bananenplanter Small wordt aangehalld, die na wat gebabbel over de 37.000 ton bananen die ieder jaar naar de Europese markt verdwijnen opmerkt :"Je moet een tros nog voorzichtiger behandelen als een baby".

MULTI.

In het juni '72 verschenen boekje 'klassensstrijd in suriname' van Eric Paërl (uitgave Sun kosten ƒ3,50) staat een realistiese beschrijving van deze zuigelingenzorg, op de bananenplantages van Jarikaba:

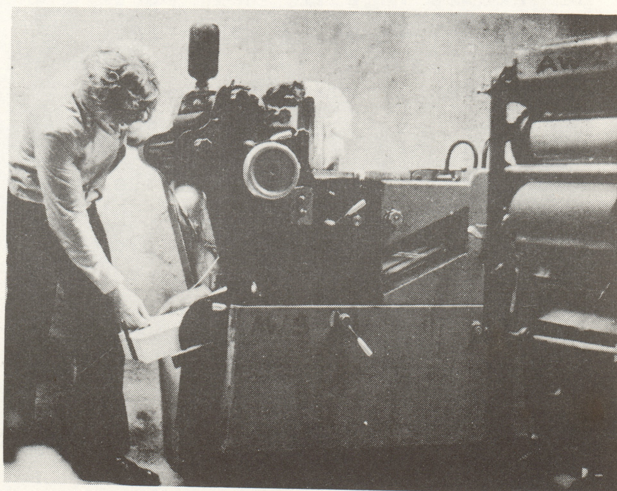

"'sOchtends half zes stappen wij in een bus,beladen met rijst,groenten en vlees.Aankomst in de polder:kwart over zes.Daar aangekomen eet je een beetje van je rijst op,om je maag te "binden".Om zeven uur precies schreeuwt de voorman:"We gaan beginnen".Iedereen sprint weg.Het bananenbos is bestemd voor de Chiquitabananen van United Fruit Company.Zoek naar een voor de export geschikte tros,bevestig daaraan een koordje en blijf onder die tros staan.Wacht tot de kapper,met zijn houwer, voorbij komt.Deze hakt eerst de boom om,vervolgens de tros van de boom.Je neemt die tros op je schouders(d.w.z.50 kg) en rent naar een kabelbaan, die de trossen wegvoert.De afstand naar de kabelbaan bedraagt 200-300 meter.De weg die je kiest daar naartoe is altijd modderig,je zakt tot over je enkels weg,vol kuilen, bezaaid met omgekapte bomen en versperd door nylondraden, die de bomen rechtop moeten houden.Je moet onder die draden door duiken met ca.50 kg. op je schouder.Meestal worden er een aantal wespennesten kapotgemaakt bij het omkappen van zo'n boom.

In elke bananentros bouwen rode mieren hun nesten.Grote rode felbijtende mieren kruipen over je nek naar de rest van je lichaam toe.
Met dikke lippen en ogen,bezaaid met miere- en wespebeten,kom je bij de kabelbaan. De kabelbaan is 3 meter 20 hoog.Je moet dus springen om de tros met het koordje aan de hangers van de kabelbaan te bevestigen.Ben je klaar, dan brul je naar de voorman: Nummer X! Zo heb je hem duidelijk gemaakt dat je zes en een kwart cent verdiend hebt. Ja $6\frac{1}{4}$ cent!Wanneer je 5000 kg. gesjouwd hebt ben je ƒ.6,25 "rijker".
Waarom rent iedereen?Omdat het stukloon is.
Waarom zo hard?
Omdat slechts een beperkt aantal trossen voor de export geschikt is;je moet er dus vlug bij zijn om een geschikte tros te hebben.Als je niet sneller bent dan de ander vreet je niet.Dan pikt hij je brood voor je neus weg.Het is dus vechten.

PLANTAGIE LEEVERPOEL GELEEGEN ... RIEVIER COTTICA LINKS OP VAARENDE

~ 1973 ~

DIT IS HET LAATSTE NUMMER VAN HET AW IN 1972 WAT VAN DE PERS IS GEROLD. HOE ZAL HET ER IN 1973 UITZIEN? BEPAAL DAT ZELF! KOM NAAR DE LEZERSVERGADERING, VRIJDAG 29 DECEMBER OM 20.00 UUR IN KOFFIEHUIS ROODMERK. BETHANIENSTRAAT / HOEK BOERENSTEEG. KOM OOK!

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

Dit is het begin van een reeks berichten uit het land waar het leven goed is, zie plaatje boven. Daar de meeste lezers van dit blad meestal leven waar het niet goed is heeft de redaktie in haar uiterste zorg om de lezer zo veelzijdig mogelijk te informeren van alles in het werk gesteld om aldaar iemand te vinden die hollands sprak en lezen en schrijven kon. Alles tevergeefs!!

Aan deze berichten werkten mee Sicco Mansholt, Boerelulleklootzakken, groot-industrielen en anderen. Sicco Mansholt spreekt voor zichzelf, hereboer, vurig socialist euromaniak. Miljeuverontreinigingsprijs over de jaren 1960 tot heden.

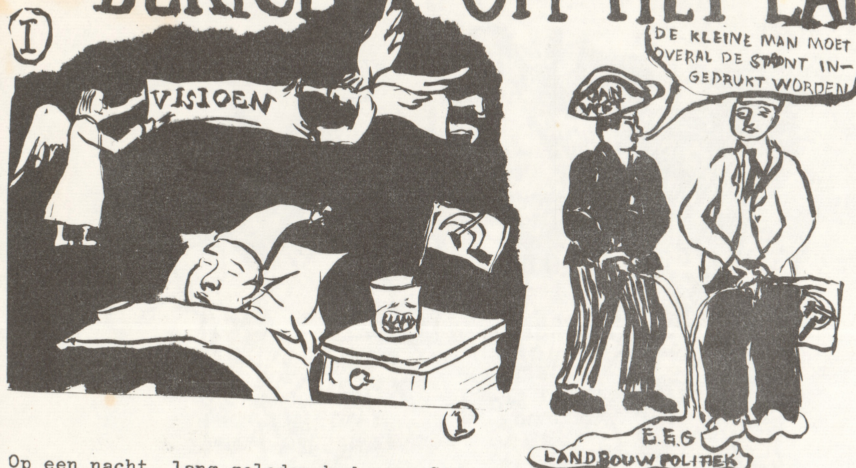

Boerelulleklootzakken zijn moeilijker te identificeren, niet iedere boer is een boerelulleklootzak en omgekeerd. Van boerelulleklootzakken is bekend dat ze onderaan staan, zich het schompes werken, het hardst voor het karretje van een ander lopen en voornamelijk denken dat hun belang overeenkomt met dat van Mansholt en anderen. IEDERE AMSTERDAMMER IS EEN POTENTIELE BOERELULLEKLOOTZAK.

Rijkswaterstaat, Jan Wet, planologen en anderen zullen we verder in deze reeks genoegzaam leren kennen, zodat hier slechts met een plaatje wordt volstaan.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

Op een nacht, lang geleden had onze Sicco een visioen. Bij navraag daarna bij andere machthebbers bleek het erg prettig dat Sicco dat visioen had want zolang reeds hadden ze daar smachtend op gewacht. Het betekende namelijk de Endlösung van alle problemengroepen in onze samenleving.

Het visioen kreeg een naam en in Bonn, Parijs, Den Haag, Rome enz. toog men koortsachtig aan het werk vooral in de nacht tijdens superbetaalde maraton-zittingen. Geen offer was dus te groot en een van de eerste konkrete resultaten was de vierkante appel die zich zo veel makkelijker in koelhuizen liet bewaren. Er waren eerst nog wel defaitistiese opmerkingen in de trant van we kunnen ze

eigenlijk beter opeeten, gemaakt maar men liet zich daardoor niet afleiden. De superproduktieve rund mat hulpmoter kwam een oplossing bieden voor het boterbergprobleem. De dooie mus had een oplossing voor de hoge pluklonen in het loonzakje. Ook werd gewenkt naar een EEG eenheidsversnapering, die al onze verouderde produkten zou moeten vervangen.

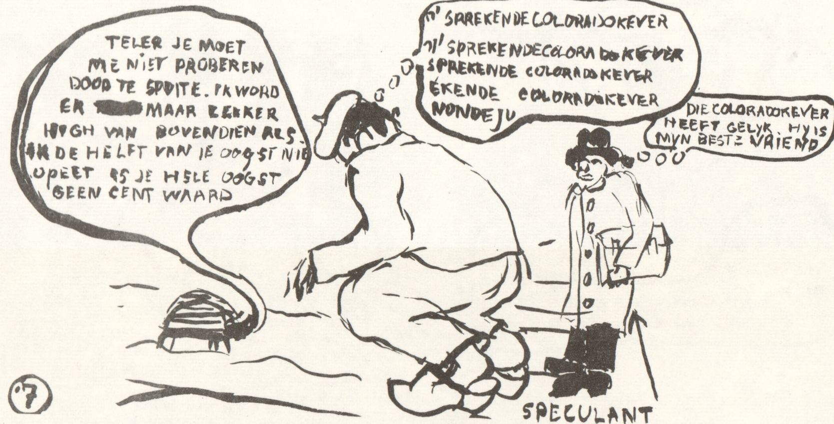

Dat het bittere ernst was werd iedereen duidelijk, ook bij de consument in A'dam bijvoorbeeld bleef van deze resultaten niets onopgemerkt.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

Zoals we verder zullen zien waren de gevolgen van het vooraf-gaande niet te overzien. Overal voelde men de frisse jonge nieuwe gedachte.

De gedachte werd gevoeld maar niet begrepen. Een gevolg daarvan was dat men slechts gedeelten van de superproduktie van de EEG-versnaperingen kon doordraaien i.p.v. zoals volgens plan de heleboel maar gelijk weg te gooien.

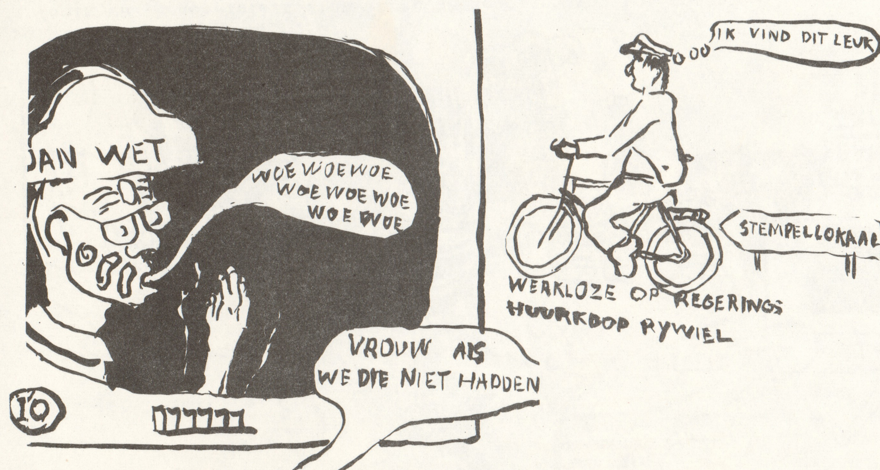
Ook duurde het langer dan voorzien was voordat alles aan de frisse jonge nieuwe gedachte was aangepast, wat natuurlijk vreselijk was. Daar zoals we verder zullen zien dit nog maar een eerste stap was. Er viel nog zoveel te doen!

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

9

Natuurlijk waren er aanvankelijk wel wat teleurstellingen zoals appels die maar half vierkant werden. Maar een grote troost daarbij was dat degenen waar het tenslotte omging er toch beter van werden.

10

De wet zorgde voor een rookverbod voor de verkeerspolitie en een verhoogde kerstgratifikatie voor de Departementsmensen. De werkelozen konden huurkooprijwielen bekomen om van de beurs naar 't stempellokaal te rijden en terug.

11

Er waren wel resultaten al vielen de vruchten van andermans arbeid on lieve vrienden wel eens tegen. Er kon worden aangepakt en er werd aangepakt.

12

Dat dit, hoewel op gigantiese manier maar toch niet zonder overleg gebeurde ziet men op bovenstaande plaatjes. Geen moeilijkheid ging men uit de weg.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

13

Aldra verrezen voor de ogen van de dankbare bevolking en op hun eigen kosten deze monumenten van onze economiese groei die iedereen maar vooral de aandeelhouders altijd zo blij stemmen.

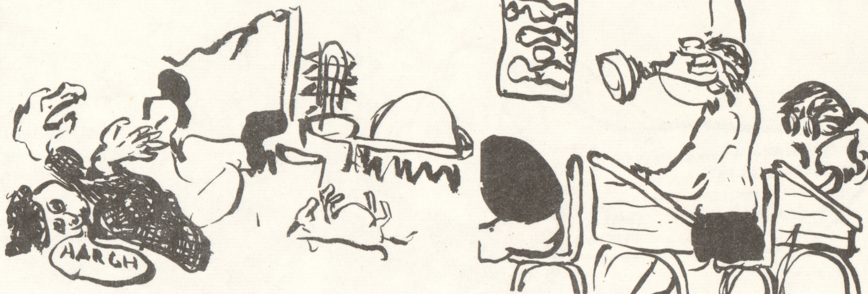
14

Het spreekt dat ook hier een enkele teleurstelling viel waar te nemen MAAR......

15

MEN GING DOOR !

16

Het spreekt vanzelf dat de ziekenfondspremie verhoogd moest worden maar wat weegt op tegen het belang van onze eigen kinderen die ons later dankbaar zullen gedenken.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

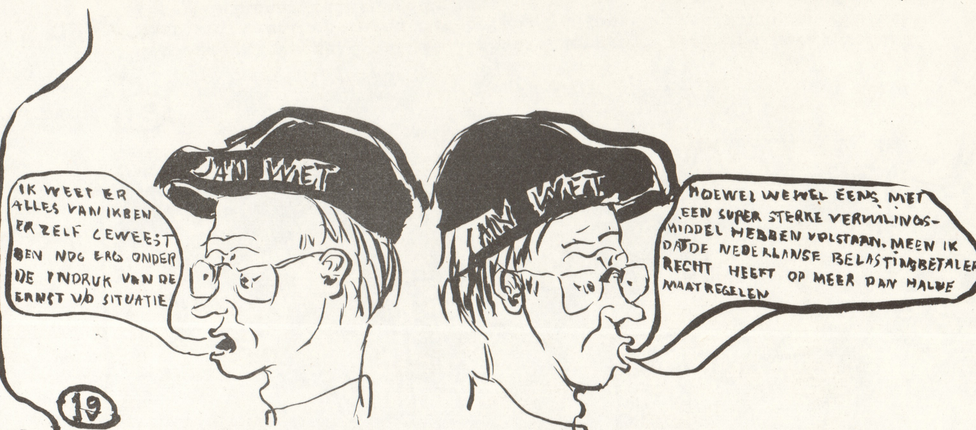
17

Te land, te water werd aangepakt.De afsluiting van de Oosterschelde bood een unieke gelegenheid om alle Noordzee-vissers, duizenden schippers en landbouwers, mosseltelers en nog vele anderen te neppen en ook deze door de russen gesubsidieerd stuk natuur,

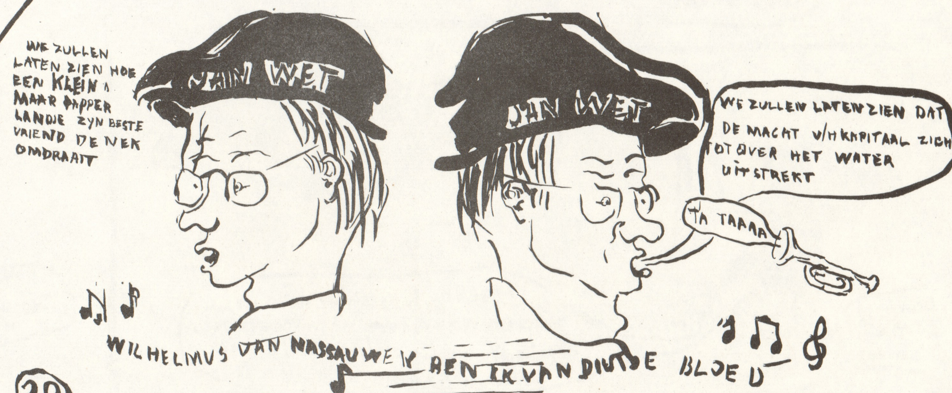
18

die onze EEG-versnapering oneerlijke concurrentie aandeed, op te ruimen. Men ging zich op de hoogte stellen en na lange studie kwam men tot een besluit.

19

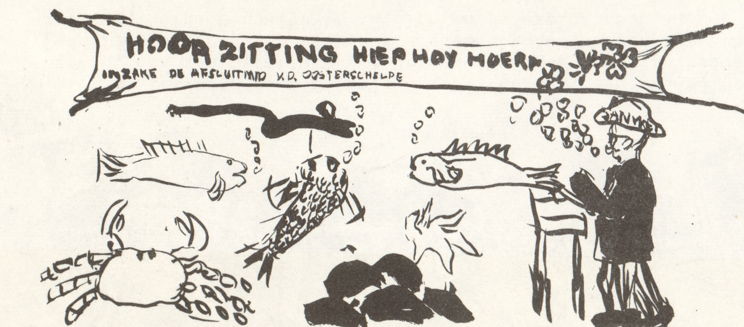
Voor zo'n gigantiese taak past geen weifelhartigheid dan pas kan de menselijke geest tot uiterste ontplooïng geraken. Met een door de ernst van het ogenblik omfloerste maar op de toekomst gerichte blik ziet men Jan Wet ons allen baken.

20

Dat is ons genoeg want we weten en we zien met tranen in de ogen hij staat pal voor zijn belang geen offer van ons is hem te groot ter veilig stelling van zijn moeizaam op het water en vanal op ons gewonnen geestelijk en vooral materieel erfdeel.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

21

MEN TROF DE PASSENDE MAATREGELEN !

22

Met alles werd rekening gehouden opdat alles rustig en ordelijk en prettig en fatsoenlijk zou verlopen. De mensen wisten het en konden zich rustig te slapen leggen; voor hen werd gezorgd.

23

Geen vraag ging men uit de weg. Allen die konden bijdragen ter voleindiging van het werk werden gehoord. Wat niet wil zeggen dat men daarna op de lauweren kon rusten, de menselijke geest bleef zich inspannen.

24

Ondertussen ging, in onze aan de jonge frisse nieuwe gedachte aangepaste wereld, het leven gewoon zijn gang. Op de geëgaliseerde witte weilanden graasde rustig het vee met hulpmotor. Op sommige stukken had men geen koeien met hulpmotor gezet......

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

(25)

maar industrieën, daar het land er nu toch rijp voor was. Het was wonderbaarlijk buitengewoon hoe alles met elkaar paste. De resultaten van deze aanpassing aan de jonge frisse nieuwe gedachte waren ver boven verwachting maar ook dan zou men niet..

(26)

...op de lauweren gaan rusten. Er ontstond nl. een nieuwe behoefte, een van tevoren geplende en uitermate gunstige behoefte. Dadelijk toog men aan het werk om deze nieuwe, boven verwachting snel gegroeide behoefte te bepalen en te exploiteren,

(27)

MET NAME: MILIEU HYGIENE!

CHEMISCH BEDRYF MET MILIEU HYGIENE FABRIEK

(28) Daar deze behoefte lang van tevoren voorzien en vooral geschapen was liet de eens en vooral afdoende oplossing niet op zich wachten. Op het plaatje hierboven ziet u een chemies bedrijf met rechts een milieuhygiene fabriek. Het principe is als volgt: het lawaai wordt overstemd door de vijfde van Beethoven, de stank en gifgassen worden bestreden met rozegeur en odeklonje.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LVEEN GOED IS

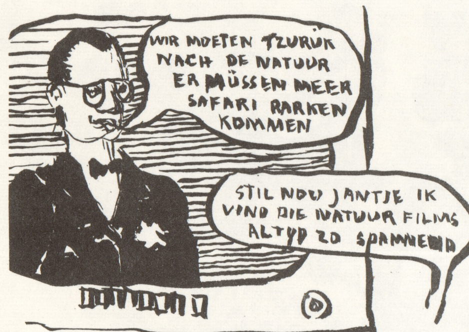
Een direkt voordeel van miljeuhygiene fabrieken is dat rozegeur en odeklonje en het chemies bedrijf ernaast gefabriceerd kunnen worden en een ander voordeel is dat er nog meer dorpen en steden opgeruimd kunnen worden om plaats te maken voor miljeuhygiene fabrieken.

Maar niet alleen in de industrie, nee, overal werd men miljeubewust. Eindelijk kwam er die door onze progressieven reeds zolang bepleite mentaliteitsverandering. De man van de straat werd miljeubewust!

Iedereen was zo blij eindelijk eens ergens aan mee te kunnen werken, eindelijk zelf eens iets te kunnen gaan doen, zij het onder passende begeleiding van de overheid. Het leven van alledag werd miljeuhygienisch.

Niet alleen de luchtvervuiling maar ook de watervervuiling en de geluidshinder werden meteen ferm aangepakt, tot ook in de huiselijke sfeer. Een groot voordeel was dat men over enorme hoeveelheden vevuilde lucht en water en geluidshinder beschikte, zodat men erg miljeuhygiensch kon zijn.

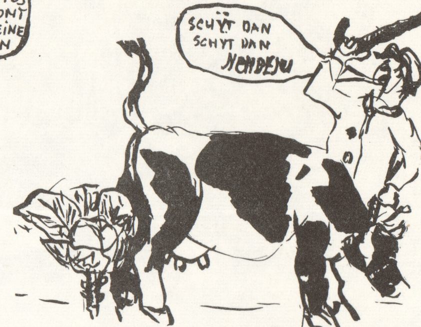
BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

33 Al dra doken er allerlei miljeuhygiene bevorderende uitvindingen op. Nu praten we nog geen eens over de desodorants die al meteen verplicht gesteld waren, maar over werkelijke uitvindingen die zich konden meten met de mooiste resultaten......

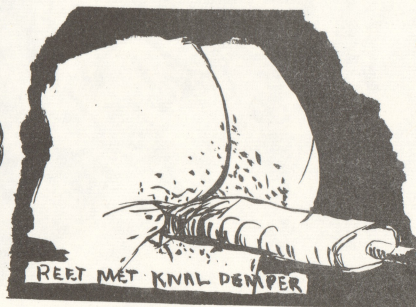

35 Zoals we op het eerste plaatje hebben kunnen zien was ineens alles natuur wat de klok sloeg. Er werden niet alleen safariparken gebouwd, maar ook de landbouw onderging een grote verandering. Alles moest nu volgens de natuur gebeuren ....

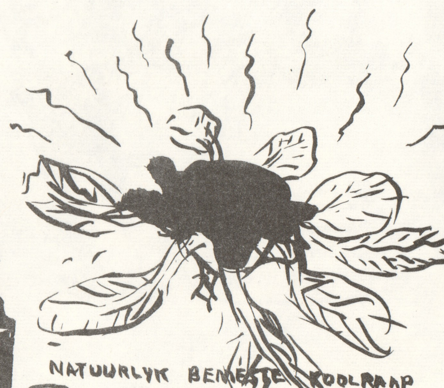

BROEK MET WATERZUIVERINGS INSTALATIE

REET MET KNAL DEMPER

34 van de haute couture, zoals de broek met waterzuiveringsinstallatie die later, zoals trouwens alles, verplicht werd gesteld, met natuurlijk enige uitzonderingen voor de VIPs. En wie zou er niet zo een reet met knaldemper willen hebben? Waarlijk een begeerlijk bezit voor eenieder.

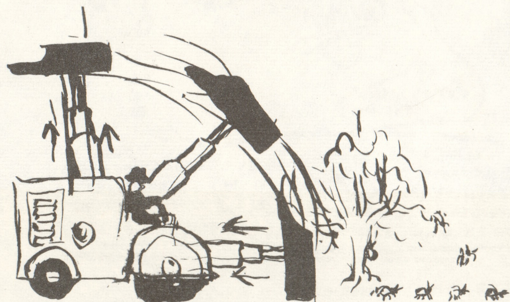

NATUURLYK BEMESTE KOOLRAAP

36 en de theorieën van de bekende schotse socialist Mac Idioot (macrobioties) en de methoden welke ontwikkeld werden in het Biovakantieoord (biodinamies). Een en ander had tot gevolg dat de prijzen van de landbouwprodukten sterk stegen daar deze zeer schaars werden.

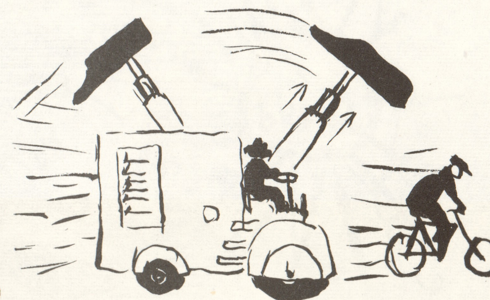
BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

KEVER MEPPER (DRIE TRAPS EN TWEE SNELHEDEN)

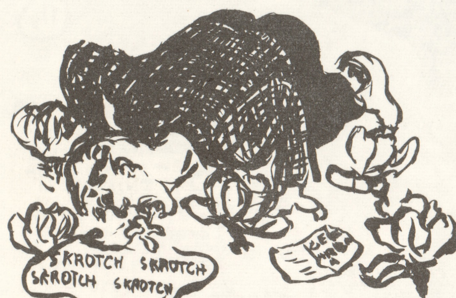
ONGELUK MET DE KEVERMEPPER

2 TRAPS WERKLOZEN MEPPER

37 Niet alleen werd nu alles natuurlijk bemest maar ook de insekticiden zoals DDT enz. werden niet meer gebruikt ddar men erin geslaagd was iets te ontwikkelen wat nog duurder en nog slechter was: de drietraps-kevermepper.

38 Een en ander had wel een sterke stijging van de ziekenfondspremie tot gevolg maar het toestel voldeed buitengewoon, temeer daar er allerlei machines met aanverwante functies uit afgeleid konden worden.

MACRO BIOTISCH ONKRUID VERDELGER
(VAN EEN GRATIS REGERINGSMAALTYD GENITENDE WERKLOZE)

39 Ook de herbiciden (onkruidverdelgers) raakten in onbruik. Men ontwikkelde een macro-biotiese onkruidverdelger. In feite kwam het erop neer dat de werkelozen direkt op het land tussen de gewassen het onkruid opaten. Men noemde dit gratis regeringsmaaltijden.

40 Deze waren ingevoerd nadat men om misbruik te voorkomen de WW-uitkering had afgeschaft. Het was ook veel beter zo want er waren zoveel werkelozen. Niettemin bleef alles prettig en soepel, want de voorlichting was uitstekend.

BERICHT UIT HET LAND WAAR HET LEVEN GOED IS

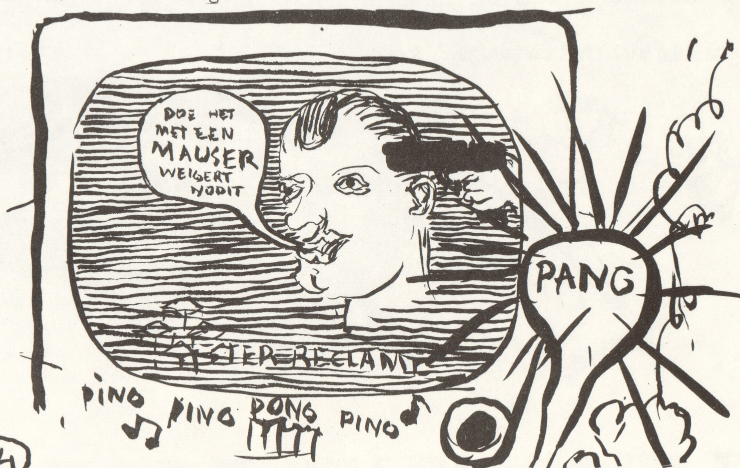

Het bleef niet alleen bij voorlichting. Wederom werd het vertrouwen van de bevolking in de overheid op passende wijze beloond. Jan Wet trof de juiste maatregelen om deze al zo gelukkige samenleving nog gelukkiger te maken.

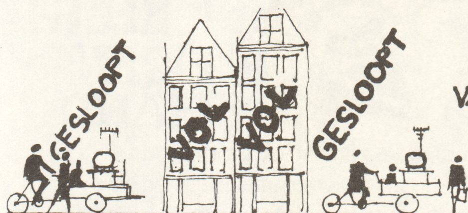
Veel wetenschappelijk werk was daaraan vooraf gegaan. Ook kon men putten uit een lange ervaring. Daarbij bleef Jan Wet steeds eropuit gaan om zich op de hoogte te stellen van de behoeften en de noden van de bevolking.

Aldus het prettig kontakt onderhoudend welk zo waardevol is voor ons vertrouwen in onze gekozen leidsmannen en het behoud van de waarden voor onze demokratie.

EINDE

VAN f110 NAAR f170 HUURGRENS. C.B.H. HET LOST 14000 WONINGZOEKERS NIET OP!

De laatste tijd worden door verschillende gemeentelijke autoriteiten, in het voetspoor van ex-wethouder Elsenburg (kvp) en minister van justitie Van Agt (kvp), opnieuw pogingen ondernomen verdeeldheid te zaaien onder de tienduizenden woningzoekenden in Amsterdam. Metopmerkingen als "kraken is onduldbaar omdat dit ten koste gaat van hen die ook in benarde omstandigheden hun beurt afwachten" en "krakers dringen voor op de lijst van woningzoekenden", proberen zij de Amsterdamse bevolking tegen elkaar op te zetten om zodoende zelf buiten schot te blijven.

GEEN REGELS VOOR RIJKEN

Met regels die alleen gelden voor mensen met lage inkomens (minstens 2 jaar in Amsterdam ingeschreven, getrouwd met kinderen of voor alleenstaanden minstens 27 jaar oud) wordt een lijst van urgente woningzoekenden samengesteld (momenteel 14 duizend). Zo nu en dan worden met veel tam tam de distributieregels gewijzigd, waardoor het aantal woningen dat de gemeente middels het CBH te verdelen heeft iets uitgebreid wordt. Uitbreidingen die op geen enkele wijze opwegen tegen de afname van het aantal(vaak nog goede en goedkope) woningen die ten behoeve van verkeer, kantoren en hotels gesloopt worden.

STEEDS MINDER MET MEER WETTEN

Minister Van Agt heeft gesteld dat hij tegelijk met het strafbaar stellen van kraken ook nieuwe wettelijke maatregelen tegen het leegstaan van woningen wil invoeren. Voor Amsterdam en de overige grote steden een overbodige zaak, want daar geldt nog steeds de woonruimte wet van 1947 die de gemeentelijke autoriteiten vergaande bevoegdheden geeft om op legale wijze paal en perk aan "illegale" bewoning te stellen. Zo zou het stadsbestuur met de woonruimte wet van 1947 in de hand op korte termijn een groot aantal riante woonruimtes in de Apollobuurt, Buitenveldert, langs de grachten, Concertgebouwbuurt enz. kunnen vorderen, alle leegstaande kantoorgebouwen (oude en nieuwe) voor bewoning geschikt kunnen laten maken, en weerspannige huiseigenaren die weigeren "hun" woning aan zoals ze zeggen,'de eerste de beste' te verhuren stevig kunnen aanpakken, zodat woningen niet nodeloos maanden leeg staan.

EIGENDOM ONAANGETAST;
MAAR HET STADSBESTUUR MET PROFESSOR IN DE RECHTSGELEERDHEID SAMKALDEN AAN HET HOOFD doet niets van die aard, waagt op geen enkele wijze in deze noodsituatie van het wonen het eigendom aan te tasten en volstaat met hetverleden week gedane huichelachtige voorstel voor wijziging van de distributieregels die B&W zelf karakteriseert als "rechtvaardiger verdeling van de beschikbare woonruimte".

VOORNAAMSTE PUNTEN:
Inkomensgrens bij distributie van ƒ15.000 naar ƒ18.800; 1/3 van na-oorlogse woningen van woningbouwverenigingen gaat naar CBH; alle partikulier woningen met huren van ƒ110,- tot ƒ170,- worden nu door CBH toegewezen. Snoepje: echtparen zonder kinderen die op twee kamers wonen worden na 10 jaar huwelijk urgent.

AFGEKLOVEN BEEN

Het is zaak dat de Amsterdamse woningzoekenden en hun verwanten niet de schuld van de woonellende bij hun lotgenoten gaan zoeken, dat zij als uitgehongerde wolven om het hen toegeworpen afgekloven been van de "beschikbare woonruimte" gaan vechten en elkaar verscheuren.
Laten zij zich achter diegenen stellen die hun eigen lot in handen nemen en kraken en verder niet alleen de aktie van andere woningzoekenden ondersteunen, maar ook zelf niet langer passief blijven.

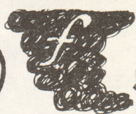
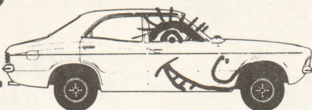

HET RECHT IN EIGEN HAND

"Het is die mentaliteit die ik bestrijd, dat mensen in deze stad het recht in eigen handen nemen; ik zou dan ook een voorbeeld willen stellen en eis 6 weken". Aan het woord officier van justitie Abspoel in de zaak van één van de 6 arrestanten uit de Nieuwmarktbuurt, die bij een protest tegen de brute ontruimings- en sloopmethoden in hun buurt (16 oktober) in gevecht kwamen met de stadsvernieuwingsambtenaren van Buro Warmoesstr. en Buro Singel. De rechter deed direkt uitspraak: 6 weken waarvan 3 voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaar.Dit snelrecht vond 14 december ten overstaan van een volle publieke tribune plaats.Bij verdachte twee was een administratieve fout gemaakt: U boft,uw zaak is onbelangrijk", zei Abspeol.
Bij de derde verdachte bleek de getuigenverklaring van een gezagsgetrouw burger, die van het begin af aan als steekhoudend bewijs door zowel rechter als officier van justitie aangehaald werd, weerlegd te worden en nogwel door een door de officier zelf als getuige opgeroepen marechaussee.

Bij de vierde verdachte moest bewezen worden dat een gelaarsde agent ernstig aan zijn been verwond zou zijn door een vrouw die haar schoen verloren had, hetgeen niet lukte.De zaak werd verdaagd naar ma. 8 januari 14.00 uur. Bij de vijfde verdachte sprak Abspoel een toornige rede af over het vastpakken van een agent aan de knopen van zijn uniformjas,loofde daarop de betreffende agen voor het uitdelen van een rake mep op die hand met een gummilat en veroordeelde tenslotte voor het uitschieten van die hand de bezitter ervan tot 6 weken.Uitspraak: zie geval 1. Verdachte zes was er niet ook deze zaak werd verdaagd naar 8 januari.

onze voorlichtingsavond in
„Krasnapolsky", Dam 9, Amsterdam,
op dinsdag 12 december om 19.30 uur

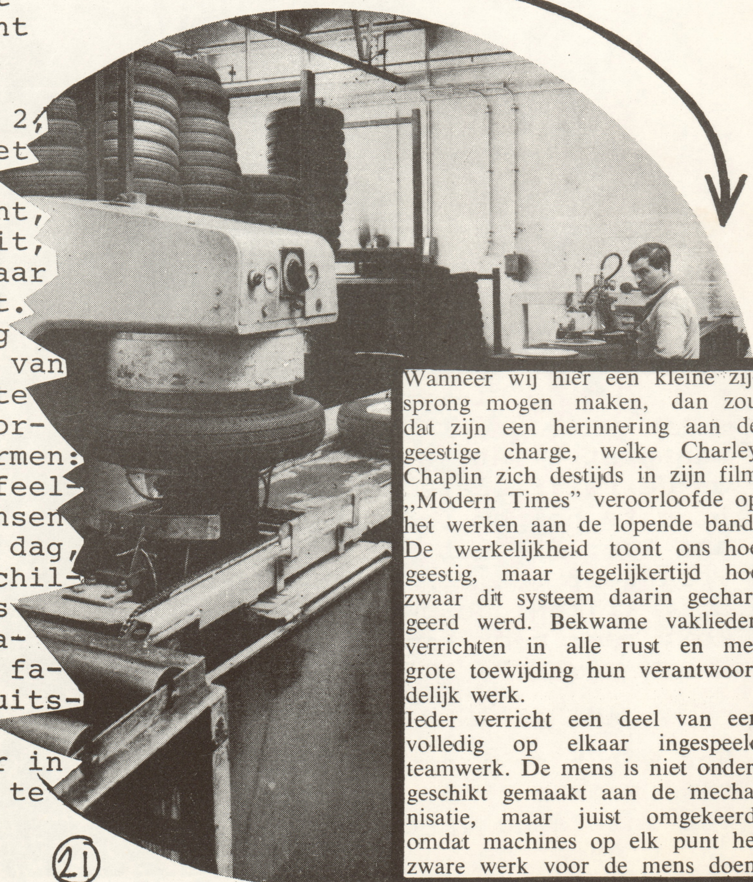
Kras dinsdagavond:"Ik ben Cor van de Velde"een vriendelijke 30-er in C&A uitrusting schudt je de hand, "doet uw jasje uit, daar is de garderobe, gaatu zitten". Op een gegeven moment zit er 30 man in het zaaltje. Cor kondigt het verloop van de avond aan: 1-praatje, 2-dia's,3-geld, en vraagt,"heeft iemand een ander voorstel voor het verloop van de avond?" Geen antwoord. "U mag hier best wat zeggen". Dan komt er een vraag wat voor vacatures er zijn. Chassismonteurs, magazijnbediendes, puntlassers, spuiters en mensen voor het carosseriebedrijf, is het antwoord. Dat was dan punt 1.

AUTOMATEN TE DUUR

Na het kopje koffie punt 2, dia's. In kleur zie je het hele produktieproces, op zich vreselijk interessant, maar als je er eenmaal zit, kom je op een stekkie, waar je niet meer vandaan komt. Cor de Vries zit gezellig en ontspannen op de rand van de tafel er tussen door te praten in een taaltje doorspekt met amerikaanse termen: 'produktie-plant','line-feelders' en 'jigs'. 1400 mensen in dienst, 96 wagens per dag, magazijn met 40.000 verschillende onderdelen. "Het is een vreselijke moderne fabriek", vertelt Cor, "de fabrieken in Engeland en Duitsland zijn veel groter en meer geautomatiseerd, hier in Nederland was dat echter te duur".

CHARLIE CHAPLIN GECHARGEERD

Er wordt gewerkt in 'units', 1 chef met 10 man eronder. Na een paar dia's ontdek je het uniform al: kwaliteitskontroleurs in witte, chef bruine stofjas, gewoon personeel groene overall. Uit de zaal komt de vraag of dat werk aan de lopende band niet geestdodend is. Antwoord van Cor: "Nee, het is niet geestdodend, maar monotoon". In het Ford-boekje dat je later mee naar huis krijgt, lees je:

Wanneer wij hier een kleine zijsprong mogen maken, dan zou dat zijn een herinnering aan de geestige charge, welke Charley Chaplin zich destijds in zijn film „Modern Times" veroorloofde op het werken aan de lopende band. De werkelijkheid toont ons hoe geestig, maar tegelijkertijd hoe zwaar dit systeem daarin gechargeerd werd. Bekwame vaklieden verrichten in alle rust en met grote toewijding hun verantwoordelijk werk.
Ieder verricht een deel van een volledig op elkaar ingespeeld teamwerk. De mens is niet ondergeschikt gemaakt aan de mechanisatie, maar juist omgekeerd, omdat machines op elk punt het zware werk voor de mens doen.

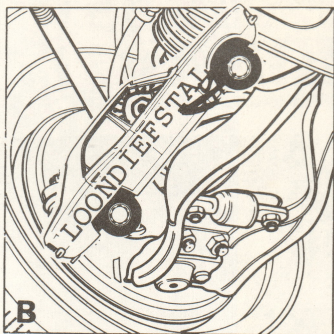
LULLIGSTE BAANTJE

Allerlei voordelige zaken worden opgesomd: je kan studeren, het bedrijf betaalt 75% van je studiekosten tot een maximum van f 500,- op de lts, mts, ja zelfs op de hts. Ook kan je een opleiding tot spuiter volgen, 1 maal per week, na je werk, in je eigen tijd maar wel betaald door het bedrijf van 5 tot 8 uur, dan kun je een spuiterscertifikaat krijgen. Voor dit werk krijg je ook een premie. Bij het zien van de dia voelt iedereen het tere punt: dit is het lulligste baantje. Met veel nadruk vertelt Cor over de aanvoer van verse lucht van buiten af 7800 m3 per minuut. "Die premie is omdat je door dat pak niet kan praten met je medewerkers". Om de twijfelaars over de brug te helpen voegt hij er aan toe: "Ik heb het spuitwerk zelf ook een week gedaan, om te kijken hoe het is, er komt meer voor kijken dan je denkt".

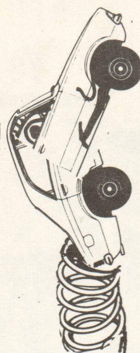

AMERIKAANSE PROMOTIE

Het wordt zo langzamerhand tijd voor punt 3: het geld. Ter inleiding vertelt Cor dat vroeger het hoofdkantoor voor de europese vestigingen in Amerika was, maar nu in Londen. Toen ging het amerikaans toe, maar nu gewoon als een nederlands bedrijf. Maar één ding gaat nog wel op zijn amerikaans en dat zijn de mogelijkheden tot promotie. Enthousiast schetst Cor de aanwezigen hoe de huidige direkteur is begonnen op de postkamer en de 'plantmanager' aan de lopende band. In november is er een vaste uitkering van 8% van je jaarloon (zorgvuldigheidstoeslag), geen divident. Dat is goed, verzekert hij, want in 1971 heeft de fabriek verlies geleden en kregen de mensen toch hun 8%. (Er werd 10% aan de aandeelhouders uitgedeeld)

Hemweg 201, Amsterdam
Tel. 020-63155, toestel 380.

De maaltijden in de kantine worden omschreven als beslist smakelijk, de reisgeldvergoeding ƒ 4,10 per week of je naast de deur woont of in Den Helder. Eindelijk komt dan het loon: beginnend, ongehuwd, boven de 23 jaar, ƒ 169,- schoon per week, gehuwd, ƒ 180,- plus ƒ 2,50 per week per kind. Het komt neer op een bruto uurloon van ƒ 5,81. Een jongen uit de zaal vraagt, "Krijgen we jeugdloon?". Sommigen hebben het woord diefstal al op de lippen, maar Cor is hen voor en zegt:"ƒ 3,70 bruto". Dan komt de vakantie toeslag 7,4% 18 vakantiedagen in het jaar, waarvan je er 17 achter elkaar moet opnemen op een tijd door de fabriek bepaald, verder mag je 2 snipperdagen opnemen (onbetaald), de chef van je afdeling beslist wanneer. In de zaal wordt gemord. Ter verduidelijking geeft Cor een voorbeeld:"Als je nou zomers denkt morgen is het mooi visweer en je vraagt een snipperdag aan je chef, dan gaat dat natuurlijk niet door".

FORD AUTO DE BIELFABRIEK

Als laatste komt de regeling bij ziekte aan de orde: de 1e ziektedag wordt niet betaald, maar ben je meer dan 3 maal in de maand ziek dan wel. Volgens de CAO zegt Cor krijg je maar 80% van je loon bij ziekte, maar Ford betaalt 100%. Het verhaal is af.
Wie wil solliciteren kan morgen naar het restaurant West End komen voor een gesprek, donderdag op het bedrijf kijken naar de afdeling die je interessert, mediese keuring en als je wilt kun je maandag al aan de slag. 10 man verlaten de zaal. De rest vult een formulier in en krijgt het al eerder aangehaalde boekje mee naar huis, waar op bladzijde 2 te lezen staat:
"De auto - eens het speelgoed van de miljonair, nu het voertuig voor miljoenen."

PRIJSWINNAAR

Bovenstebeste redaktie,

Bij de puzzel ontbraken een paar omschrijvingen; toch was er wel uit te komen! Hokje 89 heb ik moeten slopen. Wat waren trouwens jullie (puntige) omschrijvingen voor "Kloos" en "C.A.O."?
En voor wie in de binnenstad komt Lammers eigenlijk op?
Als ik de prijs krijg, verlengen jullie mijn eigen abonnement maar. Het is bijna op en A.W. blijft de moeite waard.

Ewout van der Hoog

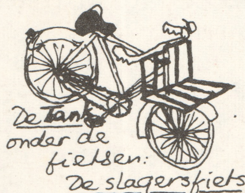

Zo eenvoudig zit de fiets in elkaar........

○+○+⊳+Γ+♀= [fiets]

Zo simpel is het principe van de bekende voertuigen in onze straten. Er zijn talloze variaties Zoals:

éénwieler met afstandsbediening

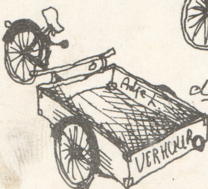
De Tank onder de fietsen: De slagersfiets

de handige krantenfiets

de super-snelle reesfiets

de ouwe, taaie bakfiets

simpele éénwieler

dames-fiets

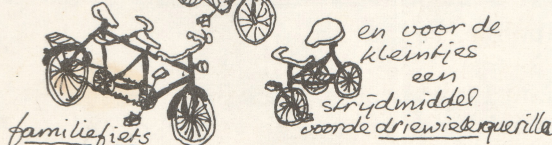
politie fiets

makkelijke fiets.

een opklap-fiets

familiefiets

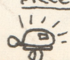
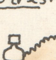
en voor de kleintjes een strijdmiddel voor de driewielerguerilla

trappers met blokken.

En zelfs de ouden van dagen onder ons kunnen de fietsguerilla beoefenen met deze vernuftige rijdende prothese

Accesoires:

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Adres: Keizersstraat 2a 1 hoog

De kosten voor een abonnement bedragen ƒ 6,50 per kwartaal. Storting op gemeente giro F5160 ten name van Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad.

Op VRIJDAGAVOND 29 DEC. is er in KOFFIEHUIS Roodmerk hoek Bethaniënstraat/Boerensteeg een bijeenkomst voor medewerkers en toekomstige medewerkers. Jedereen is welkom. **Juist U!** De funktie, formaat, prijs en zulk soort dingen zullen besproken worden. **AANVANG : 8 uur.**

tel.763407 - 930302

aan de tot standkoming van dit extra-dikke nummer werkten mee:

ernest annyas, dicky breebaart, hein bijnen, paul clazing, steef davidson, josien eissens, fini van feggelen, bert griepinck, ben jansen, jan de jong, michiel kassies, adje leeflang, lou van nimwegen, jan schmitz, pierre schwarz, paul spierenburg, rob stolk, saartje stolk, dick tuijnman, albert tuijnman, tjebbe van tijen. madeleine de vries. ■